

Sygn. akt I Cz 45/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodnicząca: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Dorota Twardowska (spr.)

SO Arkadiusz Kuta

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Z. R.

z udziałem G. R.

o podział majątku

na skutek zażalenia uczestniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 15 stycznia 2013 r. sygn. akt IX Ns 826/11

postanawia :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I Cz 45/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Elblągu w sprawie sygn. akt IX Ns 826/11 oddalił wniosek uczestniczki G. R. o udzielenie zabezpieczenia. W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, iż pomiędzy uczestniczką a jej byłym małżonkiem Z. R. toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego, uczestniczka zgłosiła wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania nieruchomości wchodzącej w skład majątku osobistego wnioskodawcy położonej w E. przy ul. (...), o urządzonej w Sądzie Rejonowym w Elblągu księdze wieczystej KW nr (...). Motywując wniosek uczestniczka podała, iż zachodzi prawdopodobieństwo, że jej byłym małżonkiem będzie podejmował próby zbycia tego składnika majątkowego, a w takim przypadku uczestniczka zostanie pozbawiona możliwości zaspokojenia roszczenia. Sąd Rejonowy, odwołując się do przepisów art. 730 §1 k.p.c. oraz 730¹ k.p.c., podkreślił, iż uczestniczka nie sprostowała wykazaniu interesu prawnego w żądaniu udzielenia zabezpieczenia. Stwierdzono, iż w toku postępowania byłym małżonkiem uczestniczki nie podejmował żadnych działań przejawiających jego zamiar co do zbycia przedmiotowej nieruchomości, a także wskazano, że nieruchomość jest składnikiem jego majątku osobistego, zatem ograniczanie Z. R. w zakresie przysługującego mu prawa swobodnego rozporządzania prawem własności tej nieruchomości uznano nieuzasadnione. Podejmowane przez byłego małżonka uczestniczki czynności mające na celu wymeldowanie jej oraz ich wspólnego syna z nieruchomości położonej przy ul. (...) w E. w ocenie Sądu pierwszej instancji również nie mogły przemawiać za uznaniem, iż uczestniczka ma interes

prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Z tych przyczyn uznano, że wniosek o udzielenie zabezpieczenia jest niezasadny, przywołując jako podstawę art. 735 k.p.c. w zw. z art. 755 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie wniosła uczestniczka G. R., zaskarżając orzeczenie w całości, wnosząc o jego zmianę i ustanowienie zabezpieczenia w sposób wskazywany we wniosku. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wskazywała, iż nie obciążał jej obowiązek „udowadniania” okoliczności, iż Z. R. ma zamiar zbycia nieruchomości położonej w E. przy ul. (...). Odwoływała się do postawy zajmowanej przez byłego małżonka w toku postępowania o podział majątku wspólnego i twierdzenia, iż nie posiada on żadnego innego majątku, z którego skarżąca będzie mogła się zaspokoić. W ocenie uczestniczki okoliczność, iż dom położony przy ul. (...) w E. stanowi składnik majątku osobistego Z. R. nie mogła sama przez się uzasadniać konstatacji Sądu pierwszej instancji co do niemożności udzielania w tych okolicznościach zabezpieczenia roszczenia we wskazywany sposób, tj. poprzez ustanowienie zakazu zbywania tego składnika majątkowego. Zaakcentowała skarżąca nieuczciwe postępowanie jej byłego małżonka, który w toku postępowania o podział majątku wspólnego „ukrywa” cenne składniki tego majątku, zmniejszając tym samym szansę skarżącej na możliwość zaspokojenia przysługujących jej roszczeń, a oddalenie jej wniosku o zabezpieczenie może ten stan w jej ocenie jeszcze bardziej niekorzystnie pogłębić.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie było bezzasadne.

Orzeczenie Sądu Rejonowego oddalające wniosek uczestniczki o udzielenie zabezpieczenia odpowiada prawu, jakkolwiek zasadniczo z innych przyczyn niż wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Należy przede wszystkim wskazać, że w toku postępowania o podział majątku wspólnego niespornym pomiędzy uczestnikami jest fakt, że nieruchomość, której dotyczy wniosek skarżącej o udzielenie zabezpieczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania nieruchomości, nie stanowi składnika majątku wspólnego, lecz należy do majątku osobistego wnioskodawcy Z. R.. Do nieruchomości tej nie skierowano także żadnych roszczeń co do objęcia jej udziałem, ustalenia, że jest składnikiem majątku wspólnego ani też o przeniesienie udziału w prawie własności nieruchomości w trybie art. 231 k.c. Uczestniczka twierdzi jedynie, że na nieruchomości tej, stanowiącej majątek osobisty byłego małżonka, w trakcie trwania wspólności majątkowej poczyniono nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty, które podlegają rozliczeniu w ramach podziału majątku. Z tego tytułu zgłosiła roszczenie o zapłatę opiewające ogólnie na kwotę około 600.000 zł (choć z twierdzeń odpowiedzi na wniosek i dalszych pism procesowych wynika, że wartość tę oblicza się szacunkowo, włączając tu także wierzytelności z ustalanych w toku postępowania rachunków bankowych oraz pozostawiając ustalenie wysokości poczynionych nakładów wnioskowanej opinii biegłego).

Z powyższego wynika, że przedmiotowa nieruchomość, której dotyczy wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie jest objęta postępowaniem o podział majątku, w znaczeniu przepisu art. 755 § 1 pkt 2 k.p.c., a więc że postępowanie miałoby prowadzić do orzekania o podziale tej nieruchomości i przedmiotem zabezpieczenia miałoby być roszczenie niepieniężne, a jedynie zgłoszono roszczenie o zapłatę związane z nakładami poczynionymi na nieruchomość podlegającymi rozliczeniu w ramach dyspozycji art. 45 k.r. i o. oraz rozliczenia z tytułu innych składników majątku wspólnego. Tym samym roszczenie, co do którego wnioskuje się o udzielenie zabezpieczenia jest roszczeniem pieniężnym i jego zabezpieczenie może nastąpić jedynie w formie przewidzianej w przepisie art. 747 k.p.c. Jest oczywistym, że nieruchomość, której dotyczy wniosek o udzielenie zabezpieczenia ma urzędzoną księgę wieczystą, a zatem wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego mógł dotyczyć jedynie zabezpieczenia poprzez obciążenie nieruchomości wnioskodawcy hipoteką przymusową, stosownie do regulacji art. 747 pkt 2 k.p.c. Natomiast zgłoszony wniosek o ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania nieruchomości wnioskodawcy w sytuacji, gdy – jak wskazano – nie zachodzą warunki określone w art. 755 § 1 pkt 2 k.p.c. – wskazywał na niedopuszczany w świetle regulacji art. 747 pkt 2 i 3 k.p.c. sposób zabezpieczenia i z tego względu podlegał oddaleniu, bez konieczności badania pozostałych przesłanek udzielenia zabezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oraz powołanymi przepisami.